

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 13. S. Maurus in Gallia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

effet. Iplis respondentibus se nescire, ^{Sæculum VI.}
 dixit: *Hæc est via, qua Dilectus Domini* ^{A.C. 543.}
Cælum Benedictus ascendit. Sepultus est
 in Oratorio S. Joannis Baptistæ, quod in
 loco aræ, olim Apollini Sacræ, ædifica-
 verat. Specus Sublacensis, in quo habi-
 taverat, non nullis editis ibi miraculis
 inclaruit.

§. XIII.

S. Maurus in Gallia.

A Sæculo IX. ab omnibus res constans
 habebatur, quemdam Episcopum Ce-
 R r 2 noma-

gare sub gravi; at non tantum minus Religiosa
 sed etiam minus vera ista opinio est, & facile de-
 monstratur, Regulam in materia gravi etiam sub
 gravi peccato obligare. Ut enim illam obliga-
 tionem silentio prætereamus, qua quisque illius
 Ordinis & Congregationis, de qua sustentatur &
 vivit, Statuta & Leges servare sub gravi pecca-
 to tenetur, illa Verba in Formula Professionis:
 promitto Stabilitatem & Conversionem morum
 meorum *secundum Regulam S. Benedicti*, sunt
 Promissio Deo facta, atque ideo voventem sub
 gravi certe obstringunt. Hanc veritatem etiam
 Praxis & communis Opinio Monasteriorum con-
 firmat, quæ Exemptionem a quibusdam Regulæ
 Statutis, puta, a Psalmidia nocturna, & Licen-
 tiam comedendi carnes a Summo Pontifice pe-
 tierunt, neutiquam vero talia proprio Arbitrio,
 quod utique potuissent, si Regula tantum sub le-
 vi obligaret, decreverunt.

Sæculum VI. nomanensem a S. Benedicto expetiisse, ut
 A. C. 543. quosdam ex Discipulis suis mitteret, qui
 in ipsius Diœcesi Monasterium fundarent.
 To. 1. Act. S. Benedictum ad eum misisse S. Maurum
 SS. Bened. S. Benedictum ad eum misisse S. Maurum
 Præf. 9. 5. cum Fausto & aliis tribus numero quin-
 & vit. S. que Monachis. Eos in via S. Benedicti
 Maur. pag. obitum comperisse, & cum Aureliam per-
 374. venissent, fama accepisse, etiam Epis-
 copum Cenomanensem, qui ipsos ad-
 vocaverat, fatis functum. At vero qui
 in Episcopatu successerat, non æque ac
 Antecessor ejus in Monachos affectus il-
 los suscipere respuebat. Interim aliquis
 Toparcha, nomine Florus, illis Fundum
 dedit, qui Glandifolium dicebatur, ad
 Ligerim in Diœcesi Andegavensi situm,
 ibique ædificavit Monasterium, quod in
 hanc usque diem manet. Quatuor in
 eo Monasterio erant Ecclesiæ, S. Martino,
 S. Petro, S. Severino, & S. Michaeli de-
 dicatæ. Has Dedicaciones Eutropius
 Episcopus Andegavensis circa annum
 550. peregit. Florus in hoc Monaste-
 rio Bertulfum filium suum octennem Deo
 obtulit. Ipse quoque ibidem vitam Mo-
 nasticam amplexus, plures alios suo
 exemplo traxit. Præ ceteris quæ nar-
 rantur id exploratum habemus; Theo-
 deberti Regis ætate S. Maurum Diaco-
 num venisse in Diœcesin Andegavensem,
 ibi Monasterium Glandifoliense fundasse,
 quod postquam diu rexisset, Bertulfum
 Succes-

Successorem habuisse. S. Maurus circa Sæculam VI.
 annum 584. 15. Jan. ad Cœlestia transiit. A. C. 543.
 se creditur, qua die Ecclesia ejus Memo- Martyr. R.
 riam honorat. 15. Jan.

§. XIV.

S. Cæsarii Arelatensis obitus.

Sanctus Cæsarius Arelatensis anno supe- vit. Lib. 2.
 riore e vivis abierat, postquam rexif- n. 35.
 set illam Ecclesiam annos quadraginta.
 Etatis vero annum septuagesimum se-
 cundum & plures attigit. Adeo infirma
 valetudine languebat, ut sæpe conspi-
 cientibus semimortuus videretur. Cum
 brevi moriturum se arbitraretur, quæsi-
 vit, quantum temporis usque ad Festum
 S. Augustini superesset, dixitque: *Spero*
in Dominum Nostrum, & credo diem obi-
tus mei a die, qua S. Augustinus ex hac
vita migravit, non multum distare; vos
enim scitis, quantum ipsius Doctrinam in-
tegrissime Catholicam semper amaverim.
 Tum S. Cæsarius ad Monasterium Virgi- n. 36.
 num, quod ante annos triginta fundave-
 rat, deferri se iussit, cum sciret, aman-
 tissimas fæminas ipsum amittendi metu
 consternatas nec cibum nec somnum sa-
 tis capere, & interrupta Psalmodia fre-
 quentissimos earum gemitus audiri. Quæ Sup. XXXI
 autem ad eas locutus est, non modo ni- S. 17.
 hil solatii attulerunt, sed auxerunt dolo-
 rem,

Rr 3 rem,